

ków, obowiązujących na terytorjum b. zaboru austriackiego, oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na terytorjum przyłączone do Polski, a należącym poprzednio do Królestwa Węgierskiego (Dz. U. R. P. № 65 p. 413), zarządza się co następuje:

§ 1. Osobom, pobierającym renty z Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie przyznaje się od pierwszego dnia miesiąca, następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, aż do dalszego zarządzenia, dodatek drożyzniany do rent, równający się różnicy między rentą pobieraną na podstawie obowiązujących ustaw, a kwotą jakąby osoba uprawniona pobierała, gdyby za podstawę policzalnego zarobku przyjął:

- a) kwotę 36.000 Mp. rocznie
dla uszkodzonych o niezdolności do pracy do 19^oo, którzy nie ukończyli 60-go roku życia,
- b) kwotę 54.000 Mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy do 19^oo, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 19^oo do 39^oo, którzy nie ukończyli 60-go roku życia;
3) wdów, które nie ukończyły 60-go roku życia i nie mają dzieci, uprawnionych do poboru renty;
4) rodzin z najwyżej trojgiem dzieci.
- c) kwotę 72.000 Mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 19^oo do 39^oo, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 39^oo do 59^oo, którzy nie ukończyli 60-go roku życia;
3) rodzin z czworgiem dzieci.
- d) kwotę 90.000 Mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 39^oo do 59^oo, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 59^oo do 79^oo, którzy nie ukończyli 60-go roku życia;
3) rodzin z pięciorgiem dzieci.
- e) kwotę 120.000 mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 59^oo do 79^oo, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 79^oo do 99^oo, którzy nie ukończyli 60-go roku życia;
3) rodzin z sześciorgiem dzieci;
4) wszystkich wdów, które ukończyły 60-ty rok życia;
5) ascendentów;
6) sierot po obojgu rodzicach;
7) dzieci nieślubnych;
8) wnuków;
9) rodzeństwa.

- f) kwotę 150.000 Mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o niezdolności do pracy ponad 79^oo do 99^oo, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) uszkodzonych o 100^oo niezdolności do pracy, którzy nie ukończyli 60-go roku życia;
3) rodzin z siedmiorgiem i więcej dzieci.
- g) kwotę 180.000 Mp. rocznie
dla: 1) uszkodzonych o 100^oo niezdolności do pracy, którzy ukończyli 60-ty rok życia;
2) wszystkich uszkodzonych o zupełnej niezdolności do pracy t. j. potrzebujących stałej opieki.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia, z dniem tym traci moc obowiązującą § 3 rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie dodatków drożyznianych dla osób, uprawnionych do poboru renty z Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, oraz w przedmiocie pokrycia kosztów tych dodatków (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 4 p. 26).

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

614.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 30 lipca 1922 roku

o wysokości opłat za nadzór nad rządowymi kotłami parowymi, wykonywany na podstawie zlecenia Ministra Przemysłu i Handlu.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłata za wykonywanie bezpośredniego dozoru nad rządowymi kotłami parowymi zleconego przez Ministra Przemysłu i Handlu stowarzyszeniom dozoru kotłów nie może wynosić więcej niż najniższa opłata, pobierana przez dane stowarzyszenie od stron prywatnych za bezpośredni dozór nad kotłami tego samego rodzaju.

§ 2. Opłaty za dozór nad rządowymi kotłami parowymi, zlecony przez Ministra Przemysłu i Handlu stowarzyszeniom dozoru kotłów, uiszczają władze, względnie urzędy państwowe, pod bezpośrednim zarządem których kotły się znajdują, bezpośrednio tym stowarzyszeniom.

Co do sposobu obliczania i uiszczania tych opłat obowiązują przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 grudnia 1921 r. wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Mi-

nistrem Spraw Wewnętrznych o wysokości i porządku pobierania opłat za dozór kotłów (Dz. U. R. P. № 103, poz. 746).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

Minister Skarbu:
Jastrzębski

615.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 1 sierpnia 1922 r.

o zaprowadzeniu wzajemnej wymiany paczek pocztowych między Polską a Łotwą.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Od dnia 15 sierpnia 1922 r. zaprowadza się wzajemną wymianę paczek pocztowych między Polską a Łotwą.

§ 2. W obrocie wzajemnym dopuszcza się paczki bez podanej wartości i paczki z podaną wartością do 1000 franków w złocie.

§ 3. Waga paczek nie może przekraczać 10 klg. Rozróżnia się przytem paczki: do 1 klg. od 1 do 5 klg. i od 5 do 10 klg.

§ 4. Z obrotu wyklucza się paczki pospieszne i pilne, paczki ochronne, paczki za pobraniem i paczki bez pobierania opłat celnych i pocztowych.

§ 5. Do każdej paczki ma być dołączony 1 adres pomocniczy i 2 deklaracje celne.

§ 6. Paczki muszą być opłacane zgóry przy nadaniu.

Opłaty w łącznej kwocie do podziału między obydwaj zarządy wynoszą:

Waga paczek	Dla Polski		Dla Łotwy		Razem	
	Fr.	cs.	Fr.	cs.	Fr.	cs.
do 1 klg.		30	1	25	1	55
ponad 1 do 5 klg.		50	1	25	1	75
ponad 5 do 10 klg.		90	2	05	2	95

b) Przy paczkach z podaną wartością oprócz opłat wymienionych pod lit. a) pobiera się należność asekuracyjną za każde 300 franków lub część 300 franków 50 centymów w złocie.

c) Ponadto za paczki z podaną wartością pobiera się ryczałtowo należność ekspedycyjną w kwocie 50 centymów w złocie za każdą paczkę.

§ 7. W razie ubytku, uszkodzenia lub zaginięcia paczki wypłaca się odszkodowanie według zasad art. 16 konwencji madryckiej.

Za Tymczasowego Kierownika
Ministerstwa Poczt i Telegrafów:
Dobrowolski

Sprostowania:

W Dz. U. R. P. № 54 poz. 497 w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 czerwca 1922 r. o legalnych jednostkach miar dozwoionych do dalszego tymczasowego używania na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego, w § 1 zamiast „jako jednostkę legalną”, winno być: „jako jednostek legalnych”; w § 2 zamiast „wyrażającymi miary dotychczas na tymże obszarze używane, a niewymienionymi w dekreście o miarach”, winno być: „wyrażającymi miary dotychczas na tymże obszarze używane, a nie wymienione w dekreście o miarach”.

W Dz. U. R. P. № 59 poz. 534 w rozporządzeniu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z d. 24 lipca 1922 r. w tytule rozporządzenia zamiast: „o zarządzeniach wyjątkowych, zapobiegających zwalczeniu cholery”, winno być: „o zarządzeniach wyjątkowych, zapobiegających zwalczeniu cholery”.